

I bestemmelsen om buffeter og rulle vogne blev der indført den udfra et arbejderbeskyttelsessynspunkt formålstjenlige bestemmelse om, at disse vogne ikke måtte bruges på arbejdspladser, hvor der blev udført farlige eller skadelige processer.

I afsnittet om adgang til hvile blev der indført en ny bestemmelse om, at man gennem de nationale love, kollektivt aftaler eller andre aftaler særlig burde sørge for hvilerum for arbejdere, som beskæftiges med visse specielle arbejder, der kræver hvilepause i arbejdstiden, og at der bør sørges for hvilerum og adgang til sanitære foranstaltninger for kvinder i virksomheder, hvor et bestemt antal kvinder beskæftiges.

Under behandlingen af det foran under nr. 3 nævnte spørgsmål om adgang til adspredelser var der en omfattende diskussion om, hvorvidt adgang hertil var et naturligt emne for en international henstilling. Arbejdsgiverrepræsentanterne hævdede det synspunkt, at henstillingen ikke burde indeholde noget herom, eftersom sådanne bestemmelser ville betyde en indblanding i både arbejdsgivernes og arbejderens frihed med hensyn til frivilligt at fremskaffe og bruge sådanne foranstaltninger. Kommissionen vedtog imidlertid at bibeholde det pågældende afsnit i henstillingen.

Det blev isøvrigt vedtaget, at der i henstillingen burde optages en bestemmelse om, at arbejderne under ingen omstændigheder skulle være forpligtet til at gøre brug af nogen af foranstaltningerne til adspredelse, ligesom de forøvrigt heller ikke skulle være forpligtet til at bruge nogen af foranstaltningerne med hensyn til adgang til måltider undtagen i tilfælde af, at arbejdsprocessens natur gør dette ønskeligt udfra sundhedshensyn. Det blev yderligere vedtaget i henstillingen at optage en bestemmelse om, at der under ingen omstændigheder måtte tilbageholdes noget af arbejderens løn som bidrag til driften af velfærdsforanstaltninger, som vedkommende arbejder ikke ønskede personligt at gøre brug af.

Under behandlingen af spørgsmålet i plenarforsamlingen tog arbejdsgivergruppen reservation overfor et antal bestemmelser. Kommissionens forslag blev imidlertid vedtaget med 139 stemmer mod 31.

Spørgsmålet om, hvorvidt landbrugsarbejdere skulle medtages under henstillingen, kom op igen i plenarforsamlingen, idet der blev stillet et forslag om, at kommissionens indstilling skulle ændres derhen, at landbrugsarbejderne skulle være omfattet af henstillingen. Resultatet af den langvarige diskussion om dette spørgsmål blev imidlertid, at der i den af konferencen vedtagne resolution om, at spørgsmålet om velfærdsforanstaltninger for arbejdere skulle sættes på dagsordenen for den næste almindelige arbejds-konference, blev tilføjet, at konferencen opfordrede styrelsesrådet til i dagsordenen for en fremtidig arbejds-konference at optage spørgsmålet om velfærdsforanstaltninger indenfor landbruget.

Spørgsmålet om velfærdsforanstaltninger for arbejdere kommer herefter til anden og sidste behandling på arbejds-konferencen i 1956.

Konferencens resolutioner:

1. Resolution i anledning af De forenede Nationers 10 års jubilæum.
2. Resolution om deltidsarbejde for kvinder og om beskæftigelse af ældre kvinder.
3. Resolution om beskæftigelse for kvinder med mindreårige børn.
4. Resolution om beskyttelse af fagforeningsrettigheder.
5. Resolution om fredelig anvendelse af atomkraft.
6. Resolution om nedrustning og anvendelsen af de ressourcer, som ville blive frigjort ved en nedskæring af rustningsudgifterne.
7. Resolution om forholdet mellem arbejdsgivere og arbejdere.
8. Resolution om forbedring af arbejderbeskyttelsen og sikkerheden på arbejdspladsen.
9. Resolution om krigsinvalidere — jfr. ovenfor under dagsordenens punkt IV.
10. Resolution om vedtagelse af en konvention om emigrerende arbejdere i underudviklede lande og territorier — jfr. ovenfor under dagsordenens punkt V.
11. Resolution i forbindelse med vedtagelsen af konventionen om ophævelse af straffesanktioner — dagsordenens punkt VI.